

[Stavad]

skattereformen, eller hvordan nu skatteministeren formulerede det. Jeg vil gerne sige meget klart til skatteministeren, at det er en opfattelse, vi er 100 pct. uenige i. Der er intet i dette forslag, som er hverken i konflikt med eller på kanten af at være i konflikt med skattereformen, og jeg er næsten sikker på, at hr. Bernhard Baunsgaard vil kunne bekræfte, at ejendomsavancebeskatning ikke var omfattet af skattereformen. Det eneste var et lille bitte hjørne i henseende til ejerlejligheder, hvor der ikke skal ændres så meget som ét eneste komma i forhold til den lovgivning, vi lavede dengang. Derfor er jeg helt tryk ved, at der bortset fra skatteministeren – der ikke deltog i disse forhandlinger – ikke er nogen, der tør påstå, at dette forslag er i konflikt med eller på kanten af at være i konflikt med skattereformen. Dermed håber jeg at den diskussion er afsluttet.

Jeg forstod, at hr. Winther mente, dette her var socialistiske tanker. Det ved jeg ikke om er rigtigt. Hvis hr. Winther kan se et socialistspørgsmål i denne sag, tror jeg ikke, man kan undgå at se socialistspøgelser alle steder.

Jeg tror tværtimod, at dette forslag kan være medvirkende til, at et antal lejere får langt større mulighed for at overtage deres bolig i andelsboligform, men jeg kan da ikke tro, at hr. Winther mener, at det at eje noget på andelsbasis sammen med andre er på kanten af at kunne kaldes socialisme. Hvis det er tilfældet, må jeg indrømme, at jeg tror, hr. Winther burde gå hjem og læse lidt af Venstres historie. Vi har jo faktisk nogle fælles interesser, og jeg synes, det ville være mere interessant, om vi brugte nogle kræfter på de sager, hvor vi kan blive enige, i stedet for dem, hvor synspunkterne skiller.

Hr. Glistrup var inde på, at forslaget ville have en stavnsbindende effekt. Igen mener jeg, at hr. Glistrup tager fejl. Jeg tror, at hr. Glistrup tænker på den gamle kapitalvindingsskat, som ganske rigtigt kunne give nogle problemer med hensyn til flytning. Dette forslag vil tværtimod have en række gavnlige virkninger, også når det gælder det problem, hr. Winther var inde på med hensyn til hovedaktionærer.

Hvad er det, vi oplever i øjeblikket? Vi oplever, hvordan hovedaktionærer i stor stil spekulerer i at handle med fast ejendom imellem hovedaktionær og hovedaktionærselskab. Det gør man på følgende måde. Vi har en regel, der siger, at man normalt ville kunne handle en

ejendom inden for et spænd, der hedder plus/minus 15 pct. af ejendomsvurderingen. Hvis en hovedaktionær ønsker at købe en ejendom af sit selskab, er han interesseret i den lavest mulige pris for at få den faste ejendom over i privat regi uden at udløse en beskatning, og derigennem får man skattefrit flyttet ganske store beløb ud af selskabet. Efterfølgende sælges ejendommen tilbage til selskabet, og så lader man foretage en omvurdering, så man får den størst mulige pris for den samme ejendom, hvorved man på den måde trækker nye midler ud af selskabet. Det er derfor en af de ting, vi meget gerne vil have belyst nærmere under udvalgsarbejdet – noget, som vi er nødt til at have sat en stopper for, og som dette forslag bl.a. vil sætte en stopper for.

Endelig var hr. Glønborg inde på, at en gennemførelse af forslaget vil medføre en ringere vedligeholdelsesstand af vore boligejendomme. Det tror jeg er helt forkert, for det betyder jo bl.a., at det for de rene spekulanter, som findes i ganske betydelig stil på boligmarkedet i dag, ville blive langt mindre interessant at bevæge sig på dette marked, idet den alternative investering, de kan foretage, efter at der kommer en beskatning ind her, kan give et højere afkast.

Derfor tror jeg tværtimod, at ejendommene vil blive vedligeholdt i større udstrækning, end det sker i dag, fordi det vil være en anden type mennesker, der har disse ejendomme. Vi ved jo, ikke mindst fra Københavnsområdet, hvordan de mest kendte spekulanter har nogle ejendomme stående med en vedligeholdelsesstand, som alle er enige om er så dårlig, at ingen kan være bekendt at lade mennesker bo i disse boliger.

Derfor håber og tror jeg, at dette her vil have den stik modsatte virkning, og at det også derfor vil være fornuftigt at gennemføre forslaget.

Endelig har der været nogle diskussioner om provenuet. Det er det selvfølgelig svært at skønne over. Vi har fået lavet nogle beregninger, der viser, at hvis vi tager det antal blandede ejendomme, der er blevet handlet fra 1982 og frem til 1986, og hvis vi forudsætter, at antallet af handler på grund af dette forslag falder med 25 pct., hvis vi samtidig forventer, at de 20 pct. ejendomme, som omsættes hyppigt, ikke vil fortsætte med at blive omsat hyppigt, og hvis vi forventer, at der ligger et prisfald som følge af forslaget i størrelsesordenen 30–35 pct., ja, så